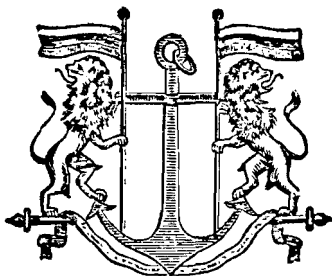

ВАРНЕНСКИЙ ОБЩИНСКИЙ ВѢСТНИКЪ

Излиза три пѣти въ мѣсеца,
обикновенно на 1, 10 и 20 числа.

Цѣната на вѣстника за година е
4 лева.

Отдѣленъ брой 10 ст.

Писма, статии, пари и всичко що е за
вѣстника се праца до Градско-Общинското
Управление въ Варна.

За обявления се плаща за редъ:

На първа страница 30 стот.
" втора и трета страници . . . 25 "
" четвърта страница 20 "
За първи пѣтъ, а за слѣдующитѣ по 5 сто-
тинки по-малко на редъ.

На 6-й т. м. Ноемврий, 1893 година, телеграфътъ ни донесе прискърбната
вѣсть, че на 5-й сѣщий мѣсець, по пладнѣ, прѣдалъ Богу духъ въ гр. Грацъ

Бивший Български Князь

АЛЕКСАНДРЪ БАТЕМБЕРГЪ.

Това ненадѣйно извѣстие за смъртъта на първия български Господаръ, — съ Когото
тѣй тѣсно е свързана историята на първитѣ години на нашата млада държава,
Когото неумолимитѣ обстоятелства принудихъ тѣй трагично да се откаже отъ прѣ-
стола си и да напустне страната, която толкова Му бѣше при-сърдце, да се раздѣли
съ български народъ, който толкова Го обичаше, — разнесе се като молния изъ
града и испълни сърдцата на мало и голѣмо съ дълбока печалъ.

На 7-й сѣщий, въ Недѣля, въ Българската Съборна Църква, слѣдъ църковната
служба, въ присѣтствието на нѣколко хиляди граждани, на войницитѣ отъ Варнен.
Гарнизонъ, ученицитѣ и ученичкитѣ отъ всичкитѣ училища въ града отелужи се
панахида за упокоение душата на незабравимий бивший Господаръ и доблѣстенъ
вождъ Князь **АЛЕКСАНДРЪ БАТЕМБЕРГЪ.**

Отъ Варненското Кметство испрати се на опечаленото сѣмѣйство на починалия
Князь слѣдующата съболѣзнователна телеграма:

Госпожа Контесса Хартенау — Грацъ.

Новината за внезапната смъртъта на заслужившия бивший князь на България,
Александръ Батембергъ, въ лицето на Когото, България изгубва единъ достоенъ
и храбръ вождъ, твърдѣ дълбоко наскърби сърдцата на Варненци. — Приемете
тѣхнитѣ съболезнования по случай на тѣзи печална загуба.

За Общинский Съвѣтъ, Кметъ: **Матѣевъ.**

АКТЪ.

Днесъ първий Ноемврий 1893 година доподписанитѣ помощници на Варненскии Градско-Общинскии Кметъ: Спасъ Д. Спасовъ, Жеко Георгиевъ и члена на Съвѣта Мадатия Суязовъ и въ присѣдствието на Бирника Петръ Ивановъ, произвѣдохме срочна ревизия, върху операциитѣ извършени отъ послѣдний, отъ 15-й до 30 Октомврий 1893 година и намѣрихме:

I. Че като се спаднахъ изразходванитѣ сумми споредъ документитѣ отъ постѣпленията, показани въ квитанционната книга оказа се наличността върна, споредъ както е показана въ кассовата книга, а именно:

врѣмenni платежен лева—	
готови пари въ стрѣбро „	10867.—
» мѣдни „	— 43 ст.
	<u>10,867 л. 43 ст.</u>

2.) Суммитѣ по квитанционната книга, и расходнитѣ документи, намѣрихъ се, че сж записани въ кассовата и партиднитѣ книги по паставленията указани въ правилника за Счетоводството на Градско-Общинскиитѣ Управления.

3.) Оставенитѣ въ депозитъ и на съхранение сумми лева 12,358 л. 63 ст. споредъ колкото сж записани въ депозитната книга, а за повърнатитѣ до 15 т. м. намѣрихъ се рѣдовни расписки, сжщо и оставенитѣ разни вѣща.

Помощници Кмета: { С. Д. Спасовъ.
Ж. Георгиевъ.
Бирникъ: П. Ивановъ.

Статистически данни за Градско-Общинската ни Библиотека.

Прѣзъ първото полугодие на текущата 1893 година изъ Градско-Общинската ни Библиотека взети сж на дома за четене 827 тома книги, отъ читающата публика въ Варна. Отъ тѣхъ най много сж взети по Словесността—стихотворения, романи, повѣсти и сценични произведения—258 екз. Подиръ тѣхъ иде числото на Периодическии Списания и Илюстрациитѣ, като най много взети—244 тѣла; по Историата сж взети 46 тома; по Хигиената—41 т.; по Естественнитѣ науки—37.; по Педагогята—33 т., и по Правоведението—22 т.; а останалитѣ 146 тома принадлежатъ къмъ разни други клонове на науката.

Статистика за посетителитѣ читалния салонъ на Библиотеката до сега нѣмаше възможность да се води както трѣбва, понеже една часть отъ помѣщението на Библиотеката служеше за други Градски нужди, което много прѣчеше на Управлението на Библиотеката да изпълни както трѣбва този свой толкова интересенъ дългъ. Обаче, за напрѣдъ това прѣпятствие вече не сжществува и Управлението на Библиотеката, ако и да е персонала му много ограниченъ, ще положи усилия да изпълни най точно и тѣзи празднота,—да държи редовна статистика за посетителитѣ Библиотечната читалня отъ 1 й идущий мѣсець Декемврий. Полученитѣ отъ това резултати, прѣзъ всѣки мѣсець, ще се публикуватъ въ „Варненскии Общинскии Вѣстникъ“.

Произшествия станали въ гр. Варна прѣзъ м. Октомврий 1893 год.

На 27-й прѣзъ деия. Варненца Петръ Добревъ, като минавалъ съ нѣколко свои другари край мѣстната скотобойна, при вратата на която сѣдялъ съжи-

теляму Яни Димитровъ, казалъ нѣколко думи на тогава послѣдний, който билъ вслѣдствие пиянствование въ нетрезвенно състояние, подъ влиянието на което отправенитѣ по негови адресъ думи му се сторили крайно докачителни, поради което за удовлетворение той се снустиналъ съ ножъ върху Добрева и съ едно замахване го забилъ въ китката подъ дѣното му рамо, отъ който ударъ Добревъ моментално се повалилъ на земята и послѣ ½ часъ, слѣдъ като бѣше отнесенъ въ Градско-Общинската болница за да му се даде първа медицинска помощъ, се помина.

Варнен. Град. Н-къ: Т. А. Черневъ.
Секретаръ: М. Церовъ.

Неофициаленъ отбѣлъ

ЗА ХОЛЕРАТА.

(Изъ публицината сказка върху холерата отъ Д-ръ М. Ивановичъ Бануца.)
(Продължение отъ брой 31-й)

БОЛНИЯ И ПЪРВАТА ПОМОЩЬ.

Холерата не е болѣсть, която да се отличава съ таква характеристически и ясни признаци, щото да можемъ отъ прѣвъ погледъ да ѝ различимъ отъ другитѣ болѣсти, — да можемъ веднага да ѝ узнаемъ. Признацитѣ, които се забѣлѣзватъ при нейното настѣпление забѣлѣзватъ се и при други болѣсти, по нѣкога даже и съ сжщата сила; за това — особено въ първата минута мѣчно е да се каже съ коя именно болѣсть имаме работа. Най главнитѣ признаци на холерата сж силното повръщание и испражнение, — тѣ лѣтно врѣме дохождатъ често когато обикновенно дохожда и холерата—като съпроводници на съвсѣмъ обикновени и невинни болѣсти въ стомахъ и чревата (напр. когато човѣкъ приѣде) и минаватъ бързо и безъ нѣкакви лоши послѣдствия. За това често пѣти сж неоснователни страхътъ и съмнѣнието отъ тѣзи явления, и за това именно въ таквизъ случай не трѣбва веднага да се помислюва за най-лошото.

Но ако това и да е тѣй, пакъ трѣбва, особено въ заразно врѣме, всѣко промѣнение и всѣка неправилность въ отправленията на стомаха и чревата сериозно да се земе прѣдъ видъ и съ будно око да се слѣди. Ако изведнѣжъ си изгубимъ апетита, ако почестичко ни свива стомаха; или ако осѣтимъ свивание и болки въ стомахъ и подкачи силна диария и повръщание, тогава веднага трѣбва да се потърси лѣкарска помощъ. Макаръ тѣ и да не сж вѣрни признаци и прѣдвѣстници на холерата, се пакъ трѣбва отъ начало да се ограничаватъ и цѣржатъ, — и то за това, че таква промѣнения въ стомахъ и чревата не само отслабватъ тѣлото, но въ сжщото врѣме създаватъ и стгодна, благоприятна почва за приемане и развиване на холерната зараза. Да се показва човѣкъ безстрашенъ въ такова врѣме не си е работа, Кждѣто пѣкъ нѣма лѣкаръ (ако такова нѣщо ни сполѣти напр., на пѣтъ, далечъ нѣкждѣ въ село и т. н.) не трѣбва да слушаме наговарянията на неразумнитѣ съвѣтници и бѣбриви баби, но трѣбва да правимъ това, което ни прѣпорѣчватъ науката и лѣкарскитѣ съвѣти. Тѣ казватъ че въ такъвъ случай най-добрѣ е човѣкъ да не ходи и да не работи, а да стои въ топла стая, даже и да се сѣгрѣва до тогазъ, до когато тѣзи явления не минатъ. Отъ цѣроветѣ могатъ се прѣпорѣча само капки отъ равни части Tinct. opii. s. и Spiritus aether по 15 до 20 капки връзъ бучка захаръ, всѣки два часа за възрастенъ човѣкъ. При това може да се пие силно черно кафе, конякъ, топло черно вино, а достатъчно помага и топлия салепъ. До като тражатъ тия.

по-силни явления, най-добъръ е да се прѣдизваме отъ ястие, макаръ и да ни се ѣде. Не е вредително ако отъ врѣме на врѣме се взима по нѣколко лъжици го вежда, или друга мѣстна чорба, съ малко добъръ нагрѣтъ на огъня хлѣбъ. По тоя начинъ тѣзи явления твърдѣ наскоро прѣминуватъ и болния за день-два пакъ се поправа.

Въ истинската холера може да се убѣдимъ само тогава, когато въ холерно врѣме нѣкой здравъ човѣкъ изведижъ земе силно да повръща и често да ходи по вѣнъ, а испражненията му приличатъ на боза, но безъ обикновенната воня. Къмъ тѣзи извѣстни признаци скоро се присъединяватъ и други: настъпва голѣма жажда, пикочъта прѣстава, прѣститѣ зематъ да се свиватъ, кожата истива като на мъртвецъ, подпърхва и поблѣдява, дишанието става тѣжко, гласътъ става хрипкавъ — отслабва, пулсътъ едвамъ се заблѣзва и болния се по-вече и по-вече отслабва и видимо отпада. Когато тѣзи явления се заблѣжатъ у нѣкое лице, — то съмнѣнието е основателно и на такъвъ случай се поглѣжда по-сериозно: веднага се потърсва бърза лѣкарска помощъ и се обажда на властѣта. До като лѣкаря пристигне, най-главното е, болния съвсѣмъ да се отдѣли отъ здравитѣ, и да му се отредатъ за прислуга и понуда едно или двѣ сигурни и разумни лица. Тѣ ще пазятъ щото всичкитѣ извержения на болния да се прибиратъ въ сѣждъ (въ разлата глинена глѣд-жосана паница, лънецъ и т. п.) въ които се туря гасена варъ, съ която да се разбърква хубаво съ една дълга пръчка и тогава да се хвърля въ нужникъ или въ нѣкое друго затѣтено мѣсто, гдето не минаватъ хора или животни. Освенъ това, нужно е щото облѣклото и всичкитѣ нѣща, които сѣ биле въ съприкосновение съ болния, прѣди всичко да се дезинфектиратъ (съ карбовлова киселина), и тогава да се изнасятъ и перятъ. Лицата които прислужватъ на болния, не трѣбва да се божатъ отъ заразата, ако се пазятъ добъръ. Главното е: често да си миятъ и дезинфектиратъ рѣцѣтъ и лицето, да не ядѣтъ и да не пушатъ въ стаята на болния, и да се вардятъ отъ изверженията на болния. За да не занесатъ заразата по-надалечъ чрезъ дрѣхитѣ си нужно е да обличатъ връзъ обикновенното си облѣкло нѣщо лекичко или да се припашатъ съ висока прѣстилка, а връзъ ржкавитѣ си да дрѣпнатъ дълги ржкавници. Всичко това трѣбва да оставятъ въ стаята на болния, вѣнжгѣ, когато излизатъ изъ нея по работа. Не трѣбва да се допускатъ никакви посѣщения, и животнитѣ (кучета и котки) трѣбва да се гонятъ отъ стаята на болния.

На болния може най-добъръ да помогне лѣкаря, и за тѣзи помощъ трѣбва прѣди всичко да се погрижимъ. Кждѣто не е възможно никакъ да се намѣри лѣкарска помощъ, тамъ разумно да се употребятъ само ония срдѣства, за които сигурно можемъ каза, че нѣма да поврѣдятъ болния. Въ такъвъ случай всѣка къща би могла да си послужи съ онзи способъ, който до нѣкъдѣ отговаря на методата, о която се придържатъ и лѣкаритѣ. Най-напрѣдъ се употребява всичко онова, което споменахме по-горѣ, а кждѣто това не помага, прави се и други опитъ. Противъ блъваннето добъръ е да се дава ледъ въ бучки, а може да помогне и хладната содова вода. За болнитѣ въ стомахъ и диарията знае се, че тѣ утихватъ когато болния лѣжи мирно и си стопли добъръ корема. Топлината, особено влажната, много помага въ тоя случай: съгрѣва истиналля болѣнъ и освобождава му вдървениитѣ и коченясали части. За това умѣстно е, ако положимъ такъвъ боленъ въ топла баня, или ако го завиемъ въ мокри топли чаршафи, или нѣкъ най-сетнѣ, въ сухи съгрѣни вълнени платове. Още по-добъръ е, ако въ замѣна съ това силно търкаме болния съ съ-

грѣни груби вълнени платове, и при това по нѣкога му даваме конякъ, топълъ чай, топла чорба, а ако нѣма това, силна ракия или добро старо вино. По тоя начинъ често кожата на болния се затопли и повръща се пакъ на прѣсния си цвѣтъ; пулсътъ се усилва, гърчоветѣ се изгубватъ диарията и повръщаннето се по-рѣдко и по-рѣдко се явиватъ, изверженията добиватъ пакъ естественния си цвѣтъ и другитѣ свойства, и така лѣгка по-лѣгка изчезва всѣка ненормалностъ — и болния оздравя.

За съжаление не могатъ често пѣти да спасятъ болния нито най-добрата лѣкарска помощъ, нито най-свѣстното домашно глѣдание и цѣрение. Кждѣто се случи подобно нѣщо, тамъ не трѣбва да се прѣдаваме исклучително на скръбта, но трѣбва винаги да имаме прѣдъ видъ, че отъ едно нещастие може да послѣдватъ и по-вече, ако само не постъпимъ разумно. За това съвѣтваме щото умрѣлия да се погребе колкото е възможно по-малко парадно. Прѣди венчю не трѣбва никакъ да се къпи, поне не така, както обикновенно се прави; ако пъкъ това се направи, то тая работа трѣбва да се извърши така щото, да не може да се принесе заразата. Не трѣбва да се къпи въ корито, но само колкото за обичай мъртвото тѣло да се истрпе съ намокрена кърпа, а останалата вода да се прѣвари или другояче да се дезинфектира. Разбира се, че добра дезинфекция трѣбва и за онова лице, което е извършило тая работа. Мъртвеца може да се облѣче, а послѣ се завива въ чаршавъ, намокренъ въ карбовлова киселина, и тогава веднага се слага въ ковчега. Родителитѣ и приятелитѣ могатъ да го оплачатъ и се простятъ съ него, но по другъ начинъ, а не чрезъ цалувки и пригръщания, защото така заразата може да прѣмине и на тѣхъ. Не трѣбва така смъщо и отъ много свѣтъ да се съпровожда погрѣбенето и, което е още по-важно, да не се дава помана — за „Богъ да прости“. Когато мъртвеца се занесе вече отъ къщи, то стаята, въ която той е болѣдувалъ, лѣжалъ и умрѣлъ, провѣтрява се и осушава, и въ нея да се не пуца никой до когато тя хубаво не се дезинфектира (обеззарази).

(Стѣданъ съгласно.)

Разни.

Електрическо освѣтление въ село. Наскоро въ северната частъ на Франция, въ село Авенъ-лезъ-Оберъ, се открило електрическо освѣтление. Слѣдующитѣ обстоятелства сѣ благоприятствували да се введе това ново нѣщо: селото се намира въ гориста мѣстность; топлиното ефтивно, хора, да разбиратъ отъ парни машини, лесно се намиратъ. Жителитѣ (около 4600 души) занимаватъ се съ такачество по домовете си, и иматъ нужда отъ свѣтлина до 11 часа вечерта и, освенъ това, зимно врѣме отъ 5 часа до като се съмне. Газътъ не е промикивалъ още въ тѣзи мѣстность; така щото, излиза, че електричеството повече се приспособява къмъ различни условия.

На день-днешенъ въ отва с. горятъ до 300 ламби; абонатитѣ плащатъ по 60 лева годишно за ламба съ свѣтлина отъ 16 свѣци; четиридесетъ и една други ламби освѣтляватъ улицитѣ и площадитѣ на селото.

Хипнотизма, като цѣръ за пиянството. Д-ръ Крпдъ, споредъ в. „Врачъ“. описва единъ случай на изцѣряване съ хипнотизъмъ на едно твърдѣ тѣжко пиянство. Болния въ течение на 25 години почти всѣки день се е напивалъ. Прѣзъ послѣднитѣ години слѣдствията на това зело да се проявяватъ: умственитѣ занятия много скоро го уморявали; общата слабостъ и болкитѣ силно обезпокоявали болния и принуждавали го още по-често да прибѣгва до ракията. Опитванята му да остави пиянството докарвали безсъница, нерас-

положение и раздражителностъ. Когато за пръвъ път доктора посѣтилъ болния, послѣдния еднакъ се държалъ на крака отъ всеобща слабост на мислицитѣ; вървежа му билъ слабъ, и то съ помоща на тоѣжка; ржцѣтъ му треперяли; езика му се силиталъ и постоянно му се повръщало, сърдцебиението му слабо и т. и. Приспиванието прѣвъ първата седмица се произвеждало всѣки день по веднѣжъ, а прѣвъ втората по 1—2 пкти. Слѣдъ първото приспиванне самочувствието се подобрило; болния спалъ добръ прѣвъ ноцѣта и не чувствувалъ такава слабост, както прѣди. Слѣдъ първия день на цѣрението исчезнала така сжщо и страстѣта къмъ ракията. Болия се почувилъ, като забѣлѣзалъ, че не му се ще да пие, така што въздържанieto не се нуждаело отъ никакви усилия на волята. На третия день той си налялъ по навикъ една чаша ракия, но цомъ ѣж подвесилъ до устнитѣ си, до толкова му се потржило што ракията била плицната прѣвъ прозореца. Сега слѣдъ вѣколко мѣсеца подиръ внушенията, болния посвѣтѣва много врѣме на умствени занятия, ѣде съ охота, спи хубаво и се расхожда свободно по два километра безъ да се спре или умори. Ракия не му се е пращало—вито веднѣжъ.

Едноврѣменно съ това, в. „Врачъ“ съобщава, че редакцията му получила наскоро едно писмо отъ една много интеллигентна майка, умжжената дѣщеря на която като страдаела отъ нейрастение, постоянно пиела; съвѣтвали ѣж да заведе болната на проф. Берихейма въ Нанси за да ѣж цѣри съ хипнотизъмъ. Подиръ вѣколко сеанса внушения болната съвршенно прѣстанала да пие (писмото било написано слѣдъ мѣсець отъ като „оздравила“).

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО-ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 8300

Господинъ Цловдивский Окр. Управителъ съ отпущение отъ 28-й Септемврий т. г. подъ № 17350 явява, че на 13-й с. м. въ селото Широка-Лѣжа Рупчовска Околня е хваната една фалшива 10 стотинкова никелова монета, която се различавала отъ истинската по слѣдующитѣ знаци: направена е отъ коршумъ, полегка е съ половинъ грамъ, понеже е и по-малка направата ѣ, груба, а вѣнецътъ и буквитѣ сплѣскани.

Това като обявямъ на населението отъ повѣренната ми Община, умолявамъ го да се прѣдпазва отъ подобни фалшиви монети, каквито, ако хване нѣкой, да заявява веднага на властѣта.

за Кметъ: **Ив. Данчовъ.**
за Секретаръ: **Кр. Недѣлчовъ**

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 8301

Вслѣдствие прѣдписанието на Г-на Варненский Окр. Управителъ отъ 22-й того подъ № 9705, прѣпратено въ повѣренното ми Управление при надписъ отъ Г-на Варненский Градский Началникъ отъ 25 с. м. подъ № 7593, честь имамъ да обявя на населението отъ повѣренната ми Община, че строго се запрѣтѣва правенне поврѣди по шоссетата отъ пжтницитѣ и добитѣка имъ.—Оня, който се хване да поврѣжда шоссето, ще се привлече подъ отговорностъ и накаже по „Закона за полицията по шоссетата“; сжщото наказание ще се наложи и на ступанина на всѣки добитѣкъ, ако се хване такъвъ въ сжщата поврѣда.

Гр. Варна, 29-й Октомврий 1893 год.

за Кметъ: **Ив. Данчовъ.**
за Секретаръ: **Кр. Недѣлчовъ.**

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 8587

Гр. Варна, 5 Ноемврий 1893 гоо.

Вслѣдствие Окржжното прѣдписание на Господина Варненский Окржженъ Управителъ отъ 25 Септемврий т. год. потъ № 8726, прѣпратено въ управлението ми отъ Г-на Варненский Градский Началникъ при надписъ отъ 5-й Октомврий с. г. подъ No 6960, честь имамъ да обявя на Мюсюманското население отъ повѣренната ми Община, че на мюсюманскитѣ младежи отъ 15—20 годишна възраст се разрѣшава встъпването въ бракъ, прѣди отбиванието военната тегоба, но ако прѣдварително, т. е. прѣди да встъпятъ въ бракъ, се откупятъ отъ военната тегоба.

Кметъ: **Р. Матѣвъ.**
за Секретаръ: **Кр. Недѣлчовъ.**

Обявление

№ 8536.

Гр. Варна, 4-й Ноемврий 1893 година.

Варненското Градско Общинско Управление въ допълнение на обявлението му отъ 7-й минжлий мѣсець Октомврий н. г. подъ № 7710, има честь да обяви за знание на всички питеенпродавци въ града, които ще съдържатъ и прѣвъ идущата 1894 година питейни завѣдения, въ които сега търгуватъ както и на тия, които ще открижтъ за напрѣдъ тѣквива, да побързатъ и заявятъ писмено за това въ Общинското Управление най-късно до 10-й того, а не до 15-й сжщий мѣсець, както е означено въ казаното обявление; като означтъ въ заявленията си, както № и уч. на завѣденията, въ които ще търгуватъ, така и улицата, въ която се намиратъ, за да се классицира разряда на патента на тия имъ завѣдения и да се впишатъ въ надлѣжний за това списъкъ.

Заявленията подадени слѣдъ истичанието на означений срокъ ще се оставятъ безъ послѣдствия.

Кметъ: **Р. Матѣвъ.**
за Секретаръ: **Кр. Недѣлчовъ.**
Н-къ Финан. Отдѣление: **П. К. Шишковъ.**

ОТЪСЖДЕВНИТЪ ПРИСТАВИ ПРИ ВАРНЕНСКИЙ ОКРЖЖЕНЪ СЖДЪ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3084

Подписаний обявямъ, че слѣдъ послѣдното трикратно публикувание настоящето ще почне втора продажба на имота, означенъ въ обявлението No. 1918, публикувано въ сжщий вѣстникъ броеве: 26, 27 и 28 т. г.

гр. Варна, 4-й Ноемврий 1893 год.

Пом. Сждеб. Приставъ: **К. К. Кутевъ.**

ОБЯВЛЕНИЕ

Извѣстѣвамъ на почитаемата публика, че премѣстѣхъ се на нова квартира, въ кжщата на г-жа Каланджиева, II уч., на Муссалата. Понеже въ сжщитѣ кжщи има и други квартиранти то, за улеснение на клиентитѣ ми, при адресната дѣска има звѣнецъ. Варнен. Градско-Общинска дипломирана акушерка:
Мария Н. Тимофеева.

Въ недѣля, на 14-й Ноемврий, въ 10 часа прѣди обѣдъ, въ училището „Св. Наумъ“ ще има събрание на **Учителското Дружество.** Ще се подложтъ на разискване 14-тѣхъ точки по редъ отъ рапорта на правописната коммиссия.

ОТЪ НАСТОЯТЕЛСТВОТО НА УЧИТЕЛСКОТО ДРУЖЕСТВО.